

ENCOFURNATS O EXPANSIUS?

La nostra comunitat cristiana té una colla de fills que han deixat la seva terra i la casa dels seus pares per causa de l'Evangelí i del servei dels pobres. A tres continents hi ha joves que parlen amb el nostre deix, perquè pregaven en aquesta església. Són dels nostres i el Senyor se'ls ha fet seus. I els ha enviat. Vet aquí un fet esperançador. I un reclam.

Tots els dons que hem rebut -de la salut als diners i de la cultura a la fe- hem de posar-los a bon rendiment. Només rendeix el que fa el bé. Els missioners se'n van lluny de casa i posen tots els seus dons i es posen ells mateixos a servir els altres. Fan dels estranys, germans. Perquè vegin les seves bones obres i puguin gloriificar el Pare del cel.

Nosaltres ens hem quedat aquí. (No tothom serveix per a tot) Avui se'ns convida a revisar si hem entès que l'Evangelí és necessàriament expansiu. I si mirem de posar a rendiment tots els dons que hàgim rebut.

Una comunitat que dóna missioners és expansiva en la mesura que comparteix l'anhel que els impulsa. Mirem doncs de no fer-ne una pantalla per amagar el nostre encongiment de cor. Cada cristià ha de ser fidel a l'esperit universal de l'Evangelí. Això ens curarà del mal de tenir la pell tan prima i de les suspicàcies paralitzadores. Fixem la mirada en els que són lluny i tirem endavant que la missió de l'Església és al Cameroun, a Mèxic, a Filipines i al nostre Granollers.

CARTA DE COMIAT DEL P.SEGALÉS

El P.Josep Segalés a qui molts de nosaltres vàreu saludar aquests estiu quan va venir de Mèxic, abans de tornar a marxar ens va deixar aquesta carta que avui ve com l'anell al dit:

*"Retorno a Mèxic content d'haver pogut compartir amb vosaltres tan
tes coses: la presència de Jesús enmig nostre, capaç de desvetllar-nos
la joia de viure i d'estimar; el neguit de fer-lo present en els vos
tres fills, sobretot en aquells que fan vida sota la porxada i en els
altres - molts de parla castellana - que ni s'hi acosten; el desig de
compartir les petites accions d'Església que realitzen aïlladament les
diferents persones i grups; l'esforç de cercar noves motivacions que
puguin engrascar a tanta gent que "passa" de tot; la por de quedar re
duïts i envellits...; la calor etc. ...*

He trobat en molts de vosaltres un interès seriós de saber què fa un fill de St.Esteve per aquelles terres mexicanes, d'assumir d'algun manera les nostres tasques en un esperit netament missioner, fins arribar en alguns a un compromís de pregària i d'ajut material.

Retornó content i esperançat: el Senyor és viu a casa nostra en tan
tes persones que no han perdut la joia de servir, que no pateixen el
desencís perquè sempre hi ha de què encisar-se. Només cal assumir el
llibre vermell de l'Evangelí.

Aquests dies han suposat per a mi reprendre el fil de les amistats,
de la comunitat que la llunyania i el desconeixement havia fet escapo
ladís. Faig propòsit de no deixar-lo i fer-vos present d'alguna mane-
la nostra peripècia.

La Trini, aquella noia mexicana que estigué entre vosaltres i totes
les persones que a ultra mar comparteixen la mateixa fe us remerciem
la vostra pregària i la vostra ajuda. Mercès i a reveure."

Josep Segalés 16/8/1980

SUPORT ECONÒMIC

A la cartellera del portal del campanar trobareu la relació de totes les aportacions del Bisbat al Domund de l'any passat i la seva destinació. La nostra parròquia va aportar més de cent quaranta mil pessetes.

Per altra part, l'operació jeep va endavant. El compte obert al que també participa la nostra comunitat suma ja 756.700 ptes.

SANTUARI DE SANTA MARIA DE PUIGGRACIÓS

La comunitat benedictina de Puiggraciós celebra el quinze centenari del naixement de Sant Benet dissabte 25 d'octubre a Puiggraciós. A les 11 del matí el professor Ignasi Feliu de Travay parlarà de "El monaquisme Benedictí a Catalunya", a les 5 de la tarda parlarà el P. Ignasi Raguer OSB sobre "Sant Benet i el seu temps" A les 7 de la tarda hi haurà la Celebració de la pregària Vespertina i de l'Eucaristia.

ASSEMBLEA DIOCESANA

L'equip promotor de l'Assemblea diocesana al Vallès Oriental, es reuneix aquest dissabte per impulsar el relançament dels treballs - en aquesta segona fase de l'assemblea, en la qual han de participar els mateixos grups del curs passat.

A més hi ha la voluntat d'oferir unes pautes de treball per a coordinar la pastoral en la nostra zona.

SI AVUI TENIU FRET A L'ESGLÉSIA

Encara no hem pogut posar el portal a l'obertura del campanar. Hem hagut de refer els projectes per trobar solucions més econòmiques. Si Déu vol diumenge ja estarà tancat.

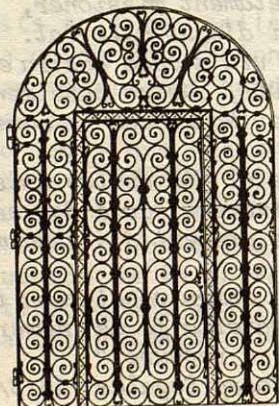
GRANOLLERS, CAPITAL MUNDIAL DE LA SORT

Aquest any, tots tenim la fal.lera dels números de la rifa. Un fet irracional però inevitable.

Mentrestant els diners de Caritas interparroquial s'acaben. Per això l'equip de Caritas ha decidit tornar a sistemes que semblaven definitivament superats: vendre números de la rifa de Nadal en benefici dels pobres. Tal com veieu en l'estat de comptes de diumenge, ens calen ja els recursos enginyosos. Com en altres temps de crisi. Per tant ho escrivim amb pena: compreu números de Caritas... a la capital mundial de la sort hi ha qui no pot menjar.

FEU MEMÒRIA

A l'arxiu diocesà hem localitzat el projecte de la reixa de ferro signat per l'arquitecte Sr. Pericas. La descripció diu que les portes seran "de hierro forjado de estilo románico que cerrando el paso al aire dejen libre la luz..." "será su constructor la cerrajería de Narciso Esteva de la calle Amargós 18 de Barcelona y su importe aproximado de unas tres mil pesetas..." Es tracta d'una bella forja construïda modernament (segurament a finals de l'any 1934) Publiquem el seu disseny per ajudar a fer memòria a les persones grans. A veure si algú recorda l'itinerari de la reixa, que continua essent un misteri.

Pericas

1934